

Из нити блаженныты Ангели раздмѣватъ славното възнесеніе Спасово съ тѣлото; за това, като гледатъ сега царктъ на славата да възлиза, тѣ предшествуватъ, за да приготвятъ вхожденіето мѡ, и дѡматъ на нѡ-горныты чиноначаліа; „Возміте вратѡ князи вѡша, и возміте сѡ вратѡ вѣчнаа!“ Сега пакъ, като гледатъ схціатъ да възлиза облеченъ въ чловѣческо тѣло, и то напыстрено отъ белѣзыты на раныты, и обаррено отъ истекалата отъ реброто пречиста кръвъ, тѣ сѡ чюдѣтъ на странното видѣніе, и пытатъ: „Кой е тойзи, който иде изъ Едомъ? и защо ти сѡ чрвены ризыты?“ Из видимото е смотрѣніе: понеже чловѣколюбивіатъ Владыка искалъ да представи и горѣ на небесата символыты на страданіето, знакове неизгладимы на любовь-та мѡ кзъмъ насъ, и на държавната мѡ побѣда противъ Міродържителтъ. И нѡ-добрѣ да рѣкж: „Трѣбваше да пострада Христосъ, и тѣй да влѣзе въ славата си;“ за да бы сѡ надчили ный, че чрезъ тѣснѡа пхть на страстныты, и скървныты трѣбва и ный да влѣземъ въ царството небесно.

И трѣбваше безъ дрѡго съ схціото тѣло, което е възпріелъ, съ него да сѡ възнесе на небесата Христосъ: и първо за да бѡде ходатай на Бога, и на чловѣцныты, и като показка на безначалнѡа си Отецъ безгрѣшната онаа пхть, която той е принесълъ на кръста, жьртва чиста, и нескверна, да го ѡмилостиви за нашыты грѣхове. „Защото (говори Павелъ) Христосъ не е влѣзълъ въ ржкотворенно скатилище, нъ въ самото небе, за да сѡ яви заради насъ предъ Божіето лице; (1) и Юданы „ако нѣкой съгрѣши, ходатаа имамы кзъмъ отца, Исуса Христа праведника“ (2) И второ, за да бы имали ный, които смы кръстени въ Христа, като живѣемъ споредъ Христа, здрава, и извѣстна надѣжда за тѣлесното възкрѣсеніе, и за вѣчната слава съ тѣлото; понеже, ако той е възкрѣслъ съ тѣлото, ако той сѡ прославлъ съ тѣлото, той, който е главата на вѣрныты, слѣдователно трѣбва подобно съ тѣлото да възкрѣснхтъ, съ тѣлото да сѡ прославлхтъ вѣрныты, които сѡ Христовыты ѡдове, та да бѡдхтъ ѡдити сзразмѣрни съ главата: отъ това говори Павелъ; какъвъ-то е прѣстнѡатъ, такыва сѡ и прѣстныты, и какъвъ-то небеснѡатъ, такыва и небесныты; и както смы зели на себе си образа на прѣстнѡа, тѣй ще земемъ на себе си и образа на небеснѡа.“ (3) И пакъ „ный имамы здраво ѡтѣшеніе; ный, които привѣгнхмы за да сѡ заловимъ за надѣждата, която

(1) Евр. гл. 9, (2) 1. Сѡборн. гл. 2.